

fortjenstlig (Hør!), saa vilde man være langt mere tilbøielig til at gaae ind derpaa, saa saae man, at det ikke var et Rangforordnings-system, man vilde prøve paa at sætte igjennem, benyttende sig af det stedfundne Opsving i Meningen, som, hvormeget man end siger, at den er dybt begrundet, dog har et vist Præg af Overfladiskhed — for ikke at sige noget Værrer om dem, som af Uvidenhed have angivet Tonen. Jeg siger, dersom Forholdet stillede sig paa den Maade, kunde man med større Rolighed stemme derfor; thi saa vidste vi, hvad vi stemte for, saa stemte vi af to Grunde for en Udvikling, som Enhver maa betragte som ønskelig, nemlig at den kirkelige Frihed faaer sit fulde Omraade, og at den borgerlige Sikkerhed for Opfyldelsen af borgerlige Pligter bliver garanteret. Kom man saa og sagde os, at de spredte Registre skulde maanedsviis, kvartalsviis eller aarviis samles til et større Register og maaskee samles paa eet Sted, saaledes at der i sin Tid skulde være en langt større Lethed, for at faae Udskrifter af disse Registre, saa vilde jeg sige, at deri laae en Betegnelse af den Vej, man vilde gaae, en Grund, hvorfor man skulde slaae sig til Ro, indtil den hele Vej kunde gennemskrives, og en Sikkerhed for, at det var et virkeligt borgerligt Formaal — men alt dette synes mig, at Forhandlingerne indtil dette Øieblik ikke have frembragt. Jeg haaber imidlertid, at dette Resultat vil fremkomme ved en Udtalelse fra deres Side, som med størst Fuldstændighed kunne udtale sig derom, og skulde det da skee, at vi kom tilfulde til at indsee, at det Skridt, vi nu ere ifærd med at gjøre, kun var et Overgangsskridt for senere at komme til en fuldstændig Udvikling, saa synes mig, at vi snart skulde skride til Afstemning, beroligede ved den Tanke, at, til hvilket Resultat vi end kom ved Afstemningen, saa havde vi i hvert Fald gjort et Fremskridt og vundet et foreløbigt borgerligt Resultat.

Juslitsministeren: Det er den directe til mig stillede Opfordring, der bringer mig til at tage Ordet, naaget det falder mig noget vanskeligt, da jeg ved andre Forretninger, og navnlig ved min Tilstedeværelse igaar i det andet Thing, har været forhindret fra at følge den hele Discussion, som har været ført om

denne Sag. Det har derfor ogsaa været mig vanskeligt, at følge den ærede sidste Taler, saavidt han bevægede sig i Deernes Kredse, hvormod jeg ene maa holde mig til den enkelte Retning i hans Foredrag, der specielt vedkom mig. Han spurgte navnlig, om jeg vilde ansee mig berettiget til ad administrativt Vej at give de Forskrifter, der behøves for at de vedkommende Embedsmænd kunne modtage Erklæringer fra Egtesfolk til rette Tid, og om jeg ansaae mig forpligtet til at fastsætte den Forskiel, der skal gjøres mellem Kirkebogen og Egteskabsindskrivningsbogen. Det skulde da være ifølge Grundlovens § 84, at jeg skulde ansee mig beføiet til at give saadanne administrative Forskrifter. Jeg tillader mig i denne Anledning at spørge enhver af de ærede Rigsdagsmænd, som have været tilstede paa den grundlovgivende Forsamling, om det ved denne Paragraphs Drøftelse af Noget har været paatænkt, at denne Paragraph skulde have den Virkning, at alle de om Egteskab bestaaende Regler derved skulde være bortfaldne (Nei! Nei!), om navnlig Forordningen af 30de April 1824, som fastsætter alle de Betingelser, som skal iagttages forinden Egteskabet indgaaes, derved skulde være betragtet som bortfaldne. Jeg troer ikke, at denne Tanke har foreværet nogen af de Medlemmer, som vare tilstede paa den grundlovgivende Forsamling (Nei!); jeg troer tværtimod, at det var Tanken, at den hidtil bestaaende Lovgivning, som ikke stemmede overeens med den Tanke, som udtrykkes i Grundlovens nævnte Paragraph, maatte ved organiske Love forandres. Det er ogsaa denne Tanke, som i saa mange andre Retninger gjør og vil gjøre det nødvendigt at forelægge Rigsdagen organiske Love, men at man ved Grundlovens Bestemmelser skulde ansee Alt overladt til den administrative Myndighed, troer jeg ikke her vilde have fundet Bifald. Jeg kan derfor ikke andet end besvare det til mig rettede Spørgsmaal med et bestemt Nei (Hør!).

Cultusministeren: Jeg havde helst ønsket at overlade Besvarelsen af det Foredrag, vi nu hørte af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2det Distrikt (Scherning), idetmindste foreløbigt til den ærede Ordfører,